Overleg tussen huisarts en psycholoog: hoe verloopt het in de praktijk en hoe kan het beter: literatuur- en veldstudie.

Haio: SELLESLAGH Sarah Lee , KUL
Promotor: GOEDHUYS Jo , KUL
Praktijkopleider: JAGER Matthijs , LISAERDE Johan , Vandeput Olivia

Context: Psychische problemen zijn een veelvoorkomend probleem in de huisartsenpraktijk. Om goede psychische zorg te bieden is een samenwerking tussen huisartsen en psychologen belangrijk. Goede communicatie is hierin onontbeerlijk. In de literatuur is nog niet veel onderzoek gedaan naar hoe de Vlaamse huisartsen en psychologen dit zelf ervaren.

Onderzoeksvraag: Het doel van dit onderzoek is om te weten te komen hoe Vlaamse huisartsen en psychologen de samenwerking en voornamelijk het aspect ‘overleg’ hiervan ervaren en hoe dit mogelijk verbeterd kan worden in de toekomst.

Methode: Een oriënterend literatuuronderzoek werd verricht om de huidige stand van de literatuur over dit onderwerp te kennen en te kunnen vergelijken met de bevindingen uit het eigen veldonderzoek. De eerste fase van het veldonderzoek bestond uit oriënterende interviews om aan de hand hiervan vragenlijsten op te stellen en uit te sturen naar een grotere groep Vlaamse huisartsen en psychologen. De enquêtes werden uitgevoerd met behulp van het platform ‘SurveyMonkey’. Resultaten werden geanalyseerd met behulp van SPSS.

Resultaten: 217 psychologen en 172 huisartsen vulden de enquête in. Er wordt nu voornamelijk telefonisch overlegd, bij crisissituaties en ingrijpende beslissingen en over de thema’s ‘risico op suïcide’ en ‘de psychologische problematiek’. De meerderheid is ontevreden over de beschikbaarheid van een verwijsbrief of een eindverslag. Tijdsgebrek en moeilijk af te stemmen agenda’s blijken de grootste obstakels te zijn voor overleg. Voornamelijk psychologen zien als obstakel dat ze de verwachtingen van de huisarts omtrent overleg niet kennen. Zowel huisartsen als psychologen zouden in de toekomst graag frequenter overleggen. Zij zouden vaker willen overleggen na (vroegtijdige) stopzetting van de therapie en naast de psychische problematiek en het suïciderisico ook de nood aan doorverwijzing en de nazorg bespreken. Naast de telefoon zouden velen ook meer gebruik willen maken van een online (beveiligd) platform als medium.

Conclusie: De meerderheid van de huisartsen en psychologen zijn eerder tevreden over de huidige samenwerking en het overleg, maar zien op veel vlakken nog ruimte voor verbetering.